

STC 9/2006, de 16 de gener

Sanció disciplinària per manifestar discrepàncies professionals amb un superior: vulneració del dret de legalitat penal (accés al text de la sentència)

El recurrent en empara ocupava un càrrec d'assessor econòmic financer a un ajuntament i amb ocasió de la incorporació d'un nou interventor van sorgir discrepàncies entre ambdós sobre la forma d'elaborar les declaracions d'IVA. Davant d'aquest fet, l'assessor econòmic presenta, a través del registre general de l'ajuntament, un **escrit on expressa la seva disconformitat sobre el nou sistema d'elaboració de les reclamacions**, on es relleva a si mateix de les funcions encomanades i on demana a l'alcalde que atribueixi aquestes funcions a l'interventor.

Com a conseqüència d'aquest escrit, se li imposa una sanció de 20 dies de suspensió d'ocupació i sou en aplicació del tipus infractor "falta de consideració cap als administrats o cap al personal al servei de l'Administració en l'exercici de les seves funcions" previst a l'art. 94 c) de la Llei 17/1985, de 23 de juliol, sobre la funció pública de la Generalitat de Catalunya (actualment Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública).

La qüestió constitucional rellevant, des de la perspectiva dels drets fonamentals, és la relativa a **si la sentència impugnada conté un mínim raonament, motivació o argumentació jurídica que pugui portar a declarar que l'escrit és constitutiu d'alguna ofensa o desconsideració cap a alguna persona**. En aquest sentit, el recurrent invoca la vulneració de l'article 25.1 CE, que preveu el dret a la legalitat sancionadora en la seva vessant de principi de tipicitat i taxativitat en la interpretació i aplicació de les normes que delimiten les infraccions. Principi que imposa, per raons de seguretat jurídica, una subjecció estricta a allò previst en el tipus descrit, que impedeix la sanció d'un comportament no previst en la norma corresponent, tot i que sigui similar.

Els arguments que consten en la sentència impugnada, així com en la resolució administrativa sancionadora, són tres:

- La resistència del funcionari sancionat a complir les ordres i deures del càrrec.
- La finalitat de posar en dubte la capacitat professional de l'interventor.
- La voluntat de voler donar publicitat al cas, al presentar l'escrit al registre general de l'ajuntament.

El TC declara que cap dels tres arguments permeten aplicar el tipus infractor "falta de consideració" previst a l'art. 94 c), donat que res tenen a veure amb aquell:

- Respecte del primer dels arguments, **la resistència del funcionari a complir les ordres, és aliè al tipus "falta de consideració"** i si, en canvi, amb el tipus infractor que se li va imputar en l'acord d'iniciació de l'expedient disciplinari, incompliment d'ordres d'un superior, però que fou descartat pel propi instructor de l'expedient.
- Respecte del segon i tercer dels arguments, el TC diu que **sols a partir d'una base valorativa aliena als criteris que informen el nostre ordenament**

constitucional, és possible entendre que l'escrit dirigit a l'alcalde pugui servir per posar en dubte la capacitat professional de l'interventor, i que la presentació del mateix al registre pugui servir per qualificar la conducta com de falta de respecte.